

UKRADENÝ BETLÉM

živý betlém trochu jinak

napsal: Petr Tomšů

SCÉNICKÉ POZNÁMKY

Jeviště představuje interiér kostela, ve kterém je naaranžovaný chlév s jesličkami, s figurkami pastýřů, zvířat a tří králů. Buď v „životní“ velikosti nebo aspoň nějaké větší. Dále je součástí scény oltář a na něm kříž, obraz, svícny, zlatý tácek a bible. Důležitý je pak dostatek prostoru pro sbor, který bude zpívat jak u jesliček, tak i bokem jeviště.

POSTAVY

- KNĚZ:** zároveň dirigent sboru
- MARUŠKA:** holčička ze sboru
- MÁRA:** zloděj, zkušený recidivista
- LUKYN:** druhý zloděj, spíše začátečník

Zapojují se i ostatní děti ze sboru. Dále účinkují známé biblické postavy:

MARIE, JOSEF, VOJÁK, PASÁČEK, HERODES, KAŠPAR, MELICHAR, BALTAZAR

Plus kompars jako lidé v Betlémě a pastýři.

V kostele sbor zpívá koledu, kněz diriguje. Když dozpívají, kněz tleská.

KNĚZ: Děti, jde vám to skvěle. Bude to krásná půlnoční mše.

DÍTĚ 1: Já už se těším na dárky!

DĚTI: Já taky! Já taky!

DÍTĚ 2: Já možná dostanu plyšového pejska!

KNĚZ: Tak když ho dostaneš, můžeš ho večer přinést ukázat.

DÍTĚ 3: Já dostanu roboelektrického wolverina na dálkové ovládání!

KNĚZ: Tak toho nech raději doma.

DÍTĚ 4: U nás už byl Ježíšek minulý týden.

KNĚZ: Jak je to možné?

DÍTĚ 4: Nevím. Nechal nám dárky ve sklepě.

KNĚZ: Aha, no asi toho bude mít dneska moc. Hlavně děti nezapomeňte večer přijít. Sraz bude už v jedenáct, ať se ještě naladíme a rozezpíváme. Jasně? A teď už mazejte na večeři.

Děti odcházejí a loučí se. Sbor se postaví někde u scény, odkud bude později zpívat. Za knězem ještě přibíhá Maruška.

MARUŠKA: Otče Josefe?

KNĚZ: Copak, Maruško?

MARUŠKA: K vám asi Ježíšek nepřijde, že?

KNĚZ: Proč myslíš?

MARUŠKA: On je tady celý rok. Tak dneska bude rád, že může být venku.

KNĚZ: To máš asi pravdu, Maruško.

MARUŠKO: Tak já vám nějaký dárek přinesu. Ať nejste smutný.

KNĚZ: To budeš moc hodná. A teď už upaluj, ať na tebe nemusí rodiče čekat s večeří.

MARUŠKA: Já to mám kousek.

Maruška odbíhá pryč. Kněz zhasíná svíčky, pokud to scéna umožní, světla slábnou.

KNĚZ: Další Vánoce. Jak ten čas letí.

Kněz odchází. Chvilí je kostel prázdný, ale pak se do něj pomalu přikradou oba zloději. Svítí si baterkou a prohlíží si oltář a předměty na něm.

LUKYN: Tak co, neměl jsem pravdu?

MÁRA: A s čím jako?

LUKYN: S tím oknem. Dalo se krásně otevřít.

MÁRA: No jo. Hlavně buď zticha. Omrkneme to, pobereme ty zlatý věcičky a rychle pryč.

LUKYN: (u oltáře) Tady je krásný stůl.

MÁRA: To není stůl, to je oltář. To znám z televize.

LUKYN: Mně by se hodil pod televizi. (zkouší) Pěkně těžký. Co je to za dřevo?

MÁRA: To je mramor.

LUKYN: Mramor? Kvalitní dřevo. Co ten obraz berem?

MÁRA: Jenom jestli má zlatý rám.

LUKYN: Hm, nevypadá to. Co je to na něm za chlápka?

- MÁRA:** To bude ten, jak on se jmenuje, honem...
Ježíšikriste, já si snad nevzpomenu.
- LUKYN:** Ježíš Kristus?
- MÁRA:** Jo, to je on.
- LUKYN:** Není on i na tom kříži?
- MÁRA:** Jo, jasně. Oni ho ukřižovali.
- LUKYN:** Ty brďo. Co ukradl?
- MÁRA:** Asi nic. On jenom tak mluvil k lidem. Bylo to v televizi. Ty Lukyne, vy jste v pastáku neměli televizi?
- LUKYN:** Jenom za dobré chování.
- MÁRA:** Tak tos ji asi moc často neviděl. Ty svícny berem, ty budou zlatý. I ten tácek.
- Mára balí svícny do pytle, do kapsy si dává zlatý tácek. Lukyn zatím dojde až k Betlému.*
- LUKYN:** Máro, tady to vypadá jak ve chlévě.
- MÁRA:** No tak asi ještě nestihli uklidit. To nás nemusí zajímat.
- LUKYN:** Ale ne, tady je doopravdický chlév. A jakási kolébka.
- MÁRA:** Aha, to jsou jesle.
- LUKYN:** Tak tady hlídají ty děti! Proto ten nepořádek!
- MÁRA:** To jsou jiné jesle. Jako postýlka.
- LUKYN:** Bacha! Někdo jde!

Přichází Maruška a svítí si baterkou. Oba zloději si stoupnou k jeslím a nehýbou se. Předstírají sochy. Maruška jde k oltáři.

MARUŠKA: Otče Josefe! Haló! Kde jste?

KNĚZ: *(přichází)* Kdopak to tu je? Á, Maruška! Co tu děláš?

MARUŠKA: Rodiče vám posílají vánočku a toto máte ode mě!

Předává knězi balíček a malou figurku.

KNĚZ: Tak to ti moc děkuji, je to krásné. To je sysel?

MARUŠKA: To je svatý Josef. Ten co vychovával Ježíška, víte? Je z plastelíny.

KNĚZ: To se ti povedlo. A teď už utíkej.

Maruška odchází, ale zastaví se u Betléma a dívá se na zloděje. Kněze zase zaujme oltář, na kterém chybí svícny.

KNĚZ: Nechybí tu něco?

MARUŠKA: Co je to tady za dospěláky?

KNĚZ: *(nepřítomně)* To budou tři králové.

MARUŠKA: A kolik je tří králů?

KNĚZ: Tři králové jsou tři.

MARUŠKA: Tady je pět tří králů.

Kněz dojde k jesličkám. Hned je mu to jasné.

KNĚZ: Maruško, utíkej domů, ať rodiče zavolají policii. Jsou tady zloději!

Pokud bylo ztlumené světlo, zde je možné opět rozsvítit. Oba zloději si najednou kleknou a začnou prosit.

LUKYN: Prosím, policii nevolejte! Všechno vrátíme.

MÁRA: Milost! My se polepšíme!

Zloději mu podávají pytel se svícny. Kněz je zamyšleně sleduje a vrací svícny zpět.

KNĚZ: Proč bych vám měl dávat milost?

MARUŠKA: Protože jsou Vánoce!

MÁRA: Ano! A protože jsme v podmínce.

LUKYN: Prosím.

MARUŠKA: Já taky prosím.

KNĚZ: To není tak jednoduché, Maruško. Oni tady kradli. Když je pustíme, půjdou vykrást kostel ve vedlejší dědině.

MÁRA: Já přísahám, že už do kostela ani nepáchnu!

KNĚZ: To by zase byla chyba. Já mám nápad. Vy tady dneska s námi zůstanete na půlnoční.

LUKYN: Na půlnoční? Co je to za trest?

MARUŠKA: Trvá dvě hodiny.

KNĚZ: A hlavně se dozvíte něco o životě Ježíše Krista.

MARUŠKA: Ano! Víte třeba, proč slavíme Vánoce?

LUKYN: Jo. Narodil se Santa Klaus.

MÁRA: Narodil se ten, Ježíšek. Tobě nenosil dárky?

LUKYN: Ne, já jsem si je nosil sám.

KNĚZ: Nezavoláme přece jen raději policii?

LUKYN: Ne, prosím. My se to všechno naučíme. Tak jak je to s těma Vánocema?

KNĚZ: Tak jim to pověz, Maruško.

Všichni poodstoupí stranou tak, aby to, co Maruška vypravuje, mohli předvádět herci u Betléma.

MARUŠKA: Bylo to už dávno. V těch dnech vydal císař Augustus nařízení, aby v celé říši proběhlo sčítání lidu.

MÁRA: Kdy to bylo?

KNĚZ: To bylo v roce nula.

MÁRA: Ty jo, to je náhoda.

Na scénu přichází voják s bubínkem. Bubnuje a vyvolává.

VOJÁK: Slyšte, slyšte! Na vědomost se dává, že v celé zemi nastává sčítání lidu! Všichni lidé nechtě se dostaví na příslušné úřady a tam se nechají zapsat! Slyšte, slyšte!

Na scénu přichází Josef a jde za vojákem.

JOSEF: Co jste to hlásil?

VOJÁK: Začíná sčítání lidu.

JOSEF: Tak si pište. Josef, tesař, jeden kus.

VOJÁK: Ty jsi z Davidova rodu. Tebe si zapíše v Betlémě.

JOSEF: V Betlémě! To je odsud z Nazareta 150 kilometrů!

VOJÁK: Tak to aby sis pospíšil.

JOSEF: Ale moje žena Marie je těhotná. Ta musí taky?

VOJÁK: Ano, ta musí s tebou. Všichni musí.

JOSEF: To je strašná dálka. Kdo vymyslel takovou blbost?

VOJÁK: Císař Augustus!

JOSEF: No tak to je jiná. To teda vyrazíme.

VOJÁK: To bych ti radil. *(odchází a bubnuje)* Slyšte, slyšte...

JOSEF: Zatracení Římani. *(odchází)*

MARUŠKA: Cesta byla dlouhá a trvala několik dní. Josef s Marií přišli do Betléma až pozdě večer. Nikdo je nechtěl ubytovat. I v hostinci bylo plno.

LUKYN: Jo jo, to znám moc dobře.

Sbor zpívá. Na scénu přichází Josef s těhotnou Marií. Josefa s Marií odevšad vyhánějí lidé v dobovém oblečení. Nakonec přichází ke chlévu. Píseň končí.

MARIE: Josefe, už je nejvyšší čas.

JOSEF: V noci bude zima.

MARIE: Potřebujeme střechu nad hlavou. Myslím, že už to začíná.

JOSEF: Ještě vydrž, tady cosi je. *(prohlíží chlév)*

MARIE: To je chlév.

JOSEF: Střechu to má a uvnitř je teplo.

MARIE: Josefe, podívej, jesličky. To je snad znamení.

JOSEF: První postýlku jsem si teda představoval jinak. Zatracení Římani.

MARIE: Nenadávej a modli se. Budeme to potřebovat.

Začíná tichá předehra písně, zatím bez zpěvu.

MÁRA: To je k sobě nikdo nevzal? Vždyť ta Marie už sotva chodí.

LUKYN: To byli všichni takoví?

KNĚZ: Všichni ne. Asi jen ten večer nenarazili na dobré lidi.

LUKYN: To znám moc dobře.

MARUŠKA: Tu noc se naplnil Marii čas a ona porodila syna. Zabalila ho do plenek a položila do jeslí. Dali mu jméno Ježíš.

Sbor zpívá píseň. Marie se s Josefem radují z dítěte, ukládají ho do jesliček. Mára a Lukyn neodolají a jdou se na něj podívat. Jsou dojatí. Zloději se vrací k Marušce. Zpěv končí.

LUKYN: Ten je krásný.

MÁRA: Celý tatínek.

KNĚZ: Teda vlastně ano. Narodil se Boží syn. A to se musí v tom Božím království oslavit.

MARUŠKA: V tom kraji byli pastýři, kteří pobývali pod širým nebem a drželi noční hlídky u svého stáda. Náhle se jim zjevil anděl a zvěstoval jim radostnou novinu.

Na scénu přichází pastýři s malým klukem pasáčkem, naproti jim jde jiný pastýř.

PASTÝŘ 1: Jak to šlo?

PASTÝŘ 2: Je zima. Jdeme se ohřát.

PASTÝŘ 1: Stádo je celé?

PASTÝŘ 2: Naštěstí ano.

PASÁČEK: Já jsem viděl hyenu!

PASTÝŘ 1: Opravdu?

PASTÝŘ 2: Víš, co viděl? Na H to začínalo, ale hyena to nebyla.

Pastýři se smějí, ale najednou ztichnou a diví se. Zjevuje se jim anděl, nasvícený jasným světlem. Všichni pastýři padnou k zemi a klaní se.

PASTÝŘI: Anděl! To je boží anděl!

ANĎEL: Nebojte se! Přišel jsem vám zvěstovat velkou radost pro všechny lidi. Dnes se vám ve městě Davidově narodil Spasitel - váš Mesiáš a Pán.

Pasáček, vstává, nebojí se a jde k andělovi.

PASÁČEK: Kdo že se to narodil?

ANĎEL: Váš spasitel. Malý Ježíšek!

PASÁČEK: A kde?

ANĎEL: Ve městě Davidově. Ty nevíš, kde to je?

PASÁČEK: My jsme se to učili ve škole, ale já zrovna jaksi...

ANĎEL: Ty ses zrovna díval z okna, protože se ti zdálo, že v olivovém háji zase vidíš hyenu.

PASÁČEK: Jak to víš?

ANĎEL: Ježíšek se narodil v Betlémě.

PASÁČEK: Aha. A jak ho najdeme?

ANĎEL: Najdete ho, nemusíš se bát. Je zavinutý v plenkách a leží v jeslích.

PASÁČEK: Tak jdeme tam!

ANĎEL: Jděte. Povedu vaše kroky.

Anděl odchází.

PASÁČEK: Počkej, ty jsi opravdu anděl? Ahoj, anděli!

Pasáček za ním mává. Pastýři se zvedají. Jeden k němu dojde a dá mu pohlavek.

PASTÝŘ 2: Takhle se mluví s andělem? Jdeme!

Pastýři odcházejí.

LUKYN: Ten anděl byl krásný. Proč přišel zrovna za těma chudýma pasákama?

MÁRA: Já jsem ještě neviděl chudého pasáka.

KNĚZ: Říkejme jim raději pastýři. Byli opravdu chudí. A Ježíš měl být především jejich králem.

MÁRA: A co ti pastýři? Našli toho Ježíška?

MARUŠKA: No jasně. Copak neznáte ani jednu koledu?

LUKYN: Já znám Pásli ovce valaši.

MÁRA: Nesem vám noviny!

KNĚZ: No vidíte. Ve všech těch koledách ti pastýři jsou. Ježíška objevili v jesličkách, přesně jak anděl předpověděl.

MARUŠKA: A pastýři se mu poklonili a dali mu dary.

Sbor zpívá koledu o pastýřích. Ke chlévu přicházejí pastýři, klaní se Ježíškovi a předávají mu své dary. Koleda končí.

MÁRA: Tak moment. Obyčejní chudí lidé dostali nového krále. Supr. Ale co ten starý král. Tomu se to asi moc nelíbilo.

KNĚZ: Ježíš Kristus nebyl pozemský král, tak jak je známe. Jeho království je v nebi. Ale máte pravdu, že i tak byl celý život pronásledován. A začalo to už při jeho narození. Tehdy vládl v Judsku král Herodes.

LUKYN: Toho znám. To mi vždycky říkali v pastáku - Herodes, to byl král.

MARUŠKA: Herodes byl zlý král a bál se o své bohatství.

Na scénu přichází Herodes, za ním připochoduje voják.

VOJÁK: Můj králi. Chytili jsme tři podezřelá individua.

HERODES: Tak je předvedte.

Voják přivádí tři mudrce v pláštích a s turbany na hlavách.

HERODES: Co je to za kašpary?

KAŠPAR: Kašpar jsem já. Tohle jsou Melichar a Baltazar.

HERODES: To mě nezajímá. Co tady chcete?

VOJÁK: Chytili jsme je, když se vyptávali lidí, kde jsou v Betlémě stáje.

HERODES: Zloději dobytka? Popravit!

KAŠPAR: Pane králi! Jsme tři mudrcové z východu. Vyšli jsme na cestu už před třemi úplňky.

MELICHAR: V té době se na nebi zjevila nová hvězda a ukázala nám cestu.

HERODES: Cestu kam?

BALTAZAR: Narodil se vám tu nový král. Největší ze všech. Přišli jsme se mu poklonit.

HERODES: *(křičí)* Nový král? Největší ze všech? Jak to, že o ničem nevím? To je spiknutí! To je kampaň!

KAŠPAR: Promiňte, vy jste to nevěděl?

HERODES: *(už klidněji)* Ale to víte, že jsem to věděl. Jenom se mi zatím nedoneslo, kde se narodil. Vy to víte? Také bych se mu rád poklonil.

MELICHAR: My to také nevíme. Ale věříme, že nás tam zavede ta hvězda.

HERODES: Tak víte co? Až půjdete od toho nového krále, tak se tady zastavíte a všechno mi povíte. Rozumíte?

BALTAZAR: Ano králi. Opět vás navštívíme. Můžeme už jít?

HERODES: Ano, běžte.

Mudrci se uklánějí a odcházejí. Herodes se dívá na nebe.

HERODES: Tolik hvězd. Která je ta pravá? Stráže!

VOJÁK: Ano, králi?

HERODES: Budete je sledovat.

VOJÁK: Ty tři mudrce?

HERODES: Ne ty popletené dědky. Ty hvězdy. Třeba vás taky dovedou k tomu novému králi.

VOJÁK: Rozumím, králi.

HERODES: A až tam budete, tak je všechny pochyťte.

VOJÁK: Ty hvězdy?

HERODES: Ne! Všechny ty, co tam budou s tím novým králem. A hlavně toho krále. Já už si ho tady přivítám.

Herodes posunkem naznačí, že ho hodlá zabít. Potom i s vojákem odchází.

LUKYN: Chce ublížit Ježíškovi?

MÁRA: Takovéhle lidi by měli zavírat. A ne takové chudáky, jako jsme my.

LUKYN: Jestli na něho šáhne...

MARUŠKA: Nebojte, pro Ježíška to dopadlo dobře.

MÁRA: A ti mudrcové ho našli?

- MARUŠKA:** To víš, že jo a taky mu donesli dary.
- KNĚZ:** Dali mu tři vzácné věci - zlato, myrhu a kadidlo. Víte, co to je?
- MÁRA:** No tak zlato známe dobře.
- KNĚZ:** Ach jo. To věřím.
- MÁRA:** To druhý nevím.
- KNĚZ:** Myrha. Je to vlastně pryskyřice z myrhovníku, která má léčivé účinky. Dělají se z ní různé oleje. A co to kadidlo?
- LUKYN:** To vím náhodou naprosto přesně. Kadidlo je nočník pro Ježíška.
- KNĚZ:** Kadidlo je taky pryskyřice. Tahle se ale používá tak, že se dává na žhavé uhlíky a kouř, který vznikne, má desinfekční účinky. A taky zlepšuje vnímání.
- MARUŠKA:** A taky pěkně voní. Stejně to musela být sranda. Ježíšek ve chlévě a před ním klečí tři bohatí mudrci. A ještě mu dávají mu dary.
- MÁRA:** To teda musel být pohled.
- Sbor s kapelou brouká melodii koledy My tři králové. Marie chová Ježíška. K jeslím se blíží tři mudrci.*
- MARIE:** Josefe, podívej.
- JOSEF:** Co je to za průvod?
- MARIA:** Že by kupci?
- JOSEF:** Zákaz podomního prodeje!
- Tři mudrci dojdou až k nim a padnou na kolena.*
- MARIA:** I vás sem poslal Boží anděl?

KAŠPAR: Nás sem dovedla hvězda. Zazářila nad naší zemí a ukázala nám cestu až sem. Podívejte! (*ukazuje na hvězdu nad jesličkami*)

MARIA: Nádherně září.

MELICHAR: Vašeho syna čeká stejně zářivá budoucnost. Bude svítit na cestu všem, kteří ho budou následovat.

BALTAZAR: Přijměte od nás tyto dary, které vám pomohou zmírnit vaše nepohodlí.

JOSEF: Jste laskaví. Děkujeme.

Tři mudrci postupně předají Josefovi a Marii své dary. Kašpar si Ježíška pochová.

KAŠPAR: Jak se vlastně jmenuje?

MARIE: Ježíš.

KAŠPAR: Ježíš. To se bude dobře pamatovat.

Hudba přestává hrát. Na scénu přibíhá pasáček.

PASÁČEK: Rychle, schovejte se, jdou sem vojáci! Chtějí unést Ježíška!

JOSEF: Zatracení Římani. Kde jsou?

PASÁČEK: Kousek po cestě. Za chvíli jsou tady.

KAŠPAR: Herodes nám oklamal! Říkal, že se mu chce poklonit.

MARIE: Co budeme dělat?

JOSEF: Běž se s klukem schovat, my už něco vymyslíme.

Marie odchází s Ježíškem pryč. Na scénu přichází voják a hledá mezi nimi Ježíška.

JOSEF: Něco hledáte?

VOJÁK: Hledáme malé dítě!

Pasáček před vojáka odvážně předstoupí.

PASÁČEK: Chopte se mě, pochopové!

VOJÁK: Ty už si moc velký. My hledáme mimino.

JOSEF: Tady? Ve stájích? To snad ne.

Voják si pozorně prohlíží tři mudrce.

VOJÁK: To jste vy? Ti tři kašpaři?

KAŠPAR: Kašpar jsem já. To jsou pánové Melichar a Baltazar.

VOJÁK: Tak co, našli jste nového krále?

KAŠPAR: Bohužel nenašli.

MELICHAR: Pouze odpočíváme.

BALTAZAR: Svítá. Hvězda se ztrácí.

VOJÁK: Tak hlavně nezapomeňte potom vyhledat našeho krále. Jinak si on najde vás. Jasně?

Všichni tři mudrcové vážně kývou hlavami.

VOJÁK: Ztrácím tady čas. Tak nezapomeňte!

Voják jim pohrozí a odchází pryč. Vrací se Marie s Ježíškem. S obavami se tiskne k Josefovi.

MARIE: Oni se vrátí.

JOSEF: Neboj se, Marie. Bůh nám pomůže.

Zjevuje se jim anděl. Opět může být nasvětlený.

ANĎEL: Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj lidem dobré vůle.

PASÁČEK: Ahoj, anděli.

ANDĚL: (*anděl mu zamává*) Marie má pravdu. Herodes je krutý král a nepřestane Ježíška pronásledovat. Musíte utéct do Egypta.

KAŠPAR: My půjdeme za králem a řekneme mu, že jsme nikoho nenašli.

ANDĚL: Neuvěří vám. Vraťte se rychle domů a cestou se nikde nezastavujte. Král má špehy všude.

JOSEF: Děkujeme ti.

ANDĚL: Pokoj s vámi. (*odchází*)

PASÁČEK: Anděli, počkej!

ANDĚL: No copak?

PASÁČEK: Přijdeš ještě?

ANDĚL: Já nikam neodcházím. Já jsem tu s vámi pořád.

PASÁČEK: A anděli?

ANDĚL: Co ještě?

PASÁČEK: Že jsem tu hyenu viděl?

Anděl přikývne. Sbor zpívá krátkou písničku, během které anděl odejde. Josef s Marií si balí věci a odchází, stejně tak i pasáček a tři mudrci. Hudba končí.

MÁRA: Chudáci. Jak to dopadlo?

KNĚZ: Anděl měl pravdu. Herodes byl ukrutný král a tak Josef s Marií odešli do Egypta. Tam zůstali tak dlouho, dokud Herodes nezemřel.

LUKYN: A co bylo pak s Ježíškem?

- KNĚZ:** To je na dlouhé vypravování. Všechno je to popsané v této knize (*bere z oltáře bibli*)
- LUKYN:** Tak tlustou knížku nikdy nepřečtu.
- MARUŠKA:** Můžete přijít do hodiny náboženství. Tam se to všechno učíme.
- KNĚZ:** Ano. O Ježíšově životě nám všechno zapsali čtyři evangelisté - Marek, Matouš, Lukáš, Jan.
- LUKYN:** Marek, Lukáš! To jsme my!
- KNĚZ:** To ovšem byli svatí muži. Ale i vy se jimi můžete stát. Nikdy není pozdě. Vy můžete začít tím, že přestanete krást.
- MÁRA:** (*podává knězi z kapsy zlatý tácek*) Já to teda zkusím. Tady vracím tácek.

Do kostela přibíhají děti ze sboru a všichni se vítají.

- KNĚZ:** To už je tolik hodin? Musíme zkoušet.
- DÍTĚ 1:** Co je to za lidi?
- KNĚZ:** Nó, to je speciální návštěva.
- DÍTĚ 2:** To jsou biskupové?
- MARUŠKA:** Ale ne. To jsou prostě lidi, co mají rádi Ježíška.
- DĚTI:** My taky!
- KNĚZ:** Tak mu pojďme všichni společně zazpívat.

Sbor i herci zpívají poslední koledu, po které se ukloní.

KONEC